

Hvor og når kan privatpraktiserende fysioterapeuter med kommunal driftsavtale praktisere innenfor folketrygdens refusjonsordning?

Forskrift om stønad til dekning av utgifter til fysioterapi (takstforskriften) definerer hvilke behandlingsformer som omfattes av refusjonsordningen. Vanligvis kommer pasienten til fysioterapeuten for å få behandling. Hvis pasienten ikke kan møte fram på fysioterapeutens praksissted på grunn av sin helsetilstand, kan fysioterapeuten reise til pasienten.

Et HELFO-rundskriv knyttet til folketrygdloven § 5-8 sier noe om hva som ikke gir rett til refusjon:

- Behandling utført av fysioterapeut i bedriftshelsetjenesten
- Behandling av fengselsinnsatte
- Behandling av beboere i alders- og sykehjem (både korttids- og langtidsopphold)
- Behandling av pasienter som er innlagt i helseinstitusjon eller pasienter som behandles poliklinisk i helseinstitusjon.
- Forebyggende arbeid. Her nevnes to eksempler: undersøkelse av skoleelevers sittestilling og instruksjon i kroppsøvelse.

Lenke til rundskrivet: <http://www.nav.no/rettskildene/Rundskriv/147928.cms>

Slik KS tolker regelverket går hovedskillet mellom to forhold:

1. *Skillet mellom å bo i en institusjon eller ikke*

Trygderefusjon skal ikke utbetales for institusjonsbeboere. Dette gjelder:

- Personer som betaler vederlag til kommunen etter vederlagsforskriften, i hovedsak beboere i alders- og sykehjem
- Fengselsinnsatte
- Pasienter som enten er innlagt eller behandles poliklinisk i helseinstitusjon

2. *Skillet mellom forebygging og behandling*

Så lenge fysioterapeuten driver med behandlingsformer som omfattes av refusjonsordningen, kan fysioterapeuten utløse refusjon. Dette gjelder enten pasienten er på skolen, i barnehage, på helsestasjon, i andre kommunale lokaler eller hjemme. Unntaket er dersom pasienten oppholder seg på en institusjon slik dette er definert i punkt 1. Forebyggende arbeid utløser ikke refusjon fra trygden.